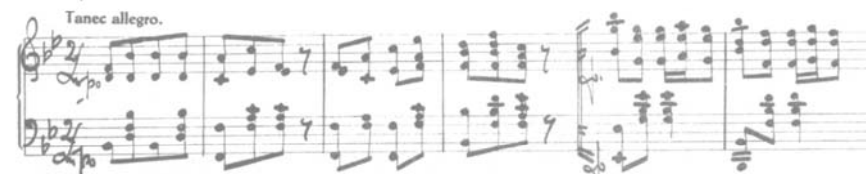

Lopotník

Občasník o minulosti a přítomnosti nejen naší obce
Ročník IX číslo 4/2009

Klopotovská. Dudácká.

- I. Jeden, dva, tři, čtyři, pět,
jeden, dva, jeden, dva,
eště jedno do kola.
2. Stratil zebřák kabelo,
kdo jo našel, vrat mó jo!
Nevrátim, nevrátim,
račť mó jo zaplatim!

PF 2010

redakce Lopotníku
Zdeněk Klobouk a Petr Indrák

Vydává Obecní úřad v Klopotovcích. Redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č.j. E 16862. náklad 150 výtisků. Dodáváno domácnostem v obci zdarma.

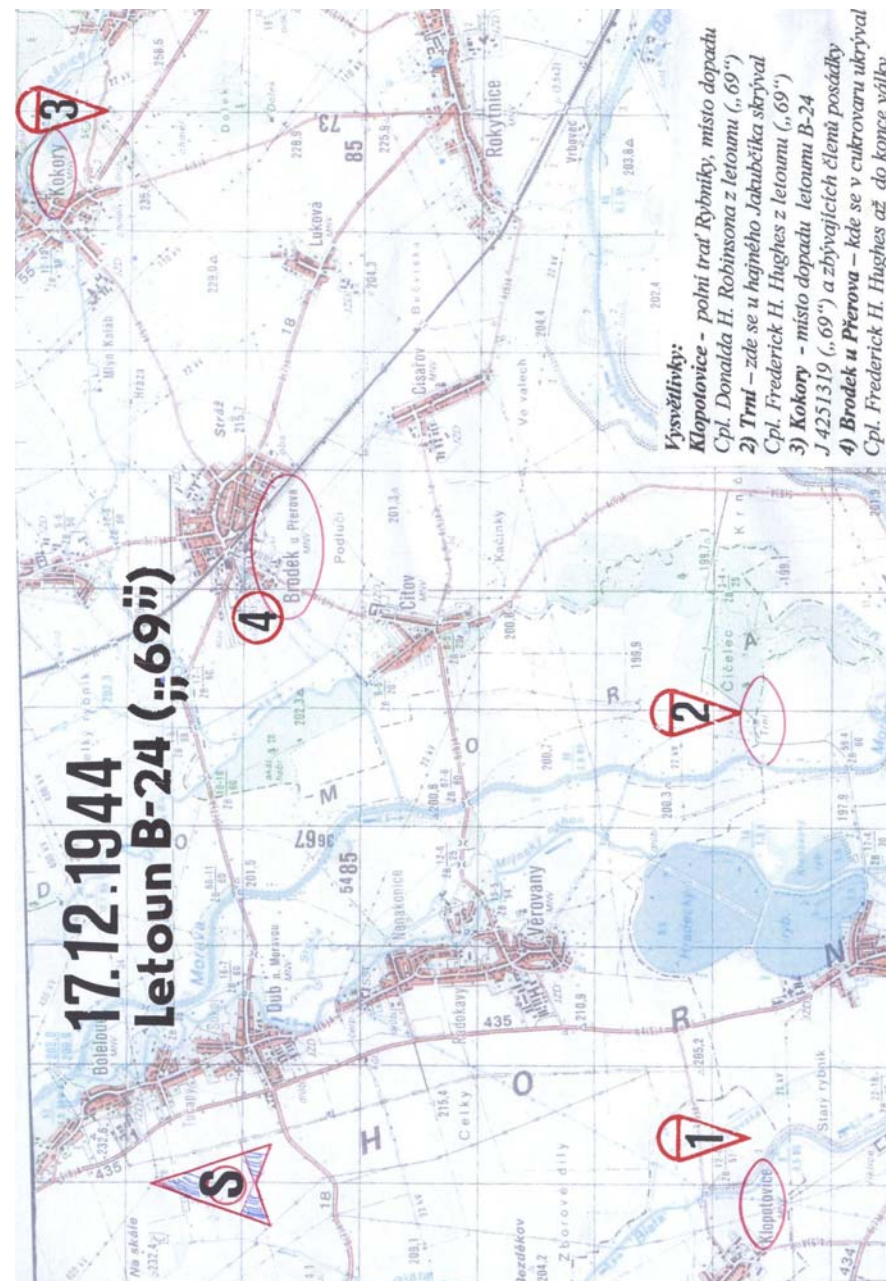

Snímky účastníků zájezdů pořádaných kulturní komisí Obecního úřadu v Klotovicích do ZOO v Ostravě, na hrad Pernštejn a propast Macochu

V nedávné době se uskutečnila částečná přestavba hospody

Mapa s vyznačením seskoku Donalda Robinsona, dvůr Trnín, cukrovar v Brodce u Přerova a obce Kokory

Gross Tychow v Pomořansku, dnešní Tychowo v Polsku místo, kde se nacházel tábor STALAG IV, ve kterém se dočkal konce války Cpl. Donald H. Robinson.

TYCHOWO – „GROSS TYCHOV“
(volný překlad z němčiny)

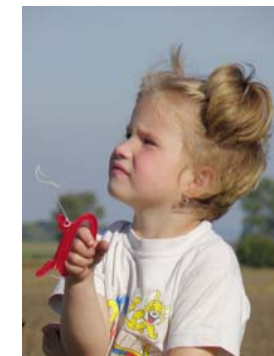
Poloha obce

TYCHOWO se nachází 21 km jihovýchodně od okresního města BIALOGRAD mezi obcemi LESNICA a LESZCANKA, u železniční trati KOŁOBRZEG - POZNAŃ. Jeho poloha mezi městy BIALOGRAD, KOSZALIN, BOBOLICE a POLCZYN ZDRÓJ je výhodná (dopravní uzel) pro zásobování.

Historie obce

Stará pomoránská ves Tychow byla původním sídlem rodiny von Kleist. První zmínka o tomto sídle, spolu s Kleistovým sídlem DUBBEROW (dnes DOBROWO) je z roku 1250. V roce 1540 se tato vesnice jmenovala, na rozdíl od rovněž Kleistova majetku WENDISCH TYCHOW (TYCHOW), WOLDISCH TYCHOW (TYCHOWKÓ), později GROTEN TICHOW, při čemž TICHOW měl význam „klid“ či „ticho“. V roce 1945 byl majitelem von Kleist. Roku 1775 zde postavil Peter Christian von Kleist zámek.

V roce 1939 měla tato vesnice v kraji BELGARD 2 019 obyvatel v 555 domácnostech. Katastr činil 3 766 ha. K obci patřily poplužní dvory: JOHANNESBERG (dnes Trzebiszyn), PAPWIESE, WILHELMSHOF, MARIENHOF (Dobrochy), BAMNITZ, CHARLOTTENAU a VOGELSANG. GROSS TYCHOW měl svůj obecní úřad, správní a soudní okresní úřad byl BELGARD.

ZO ČSŽ uspořádala v sobotu dne 26. 9. 2009 pro děti drakiádu

Vítání občánků a prvňáčků

Viktorie Kluková

Jaroslav Vymětal

Václav Smejkal

Lucie Vodáková

Sdělení redakce Lopotníku svým čtenářům

Tímto číslem končíme devátý ročník našeho obecního zpravodaje. Při této příležitosti bychom chtěli poděkovat všem těm našim občanům, kteří nám pomáhali ať už poskytováním informací nebo fotografií z doby minulé a také současné. Děkujeme také všem našim čtenářům, kteří nám jistě prominou nějaké ty chyby a chybičky jež se ani nám občas nevyhnou. Do dalšího ročníku nezbyvá než si přát přízeň našich čtenářů a našich spolupracovníků.

Zprávy z radnice

Usnesení z 20. veřejného zasedání zastupitelstva obce ze dne 31. července 2009

Zastupitelstvo obce projednalo:

- Vydání změny číslo 1 Územního plánu Klopotovice
- Finanční pomoc obci Bernartice
- Žádost o dotaci na opravu chodníků a vjezdů
- Úprava zeleně v části obce Hliník

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Program zasedání
- Vydání změny číslo 1 Územního plánu obce Klopotovice
- Finanční pomoc obci Bernartice ve výši 30.000,- Kč
- Žádost o dotaci na opravu chodníků a vjezdů - Projekt z programu Leader
- Úpravu zeleně v části obce Hliník

Usnesení z 21. veřejného zasedání zastupitelstva obce ze dne 2. října 2009

Zastupitelstvo obce projednalo:

- Zřízení městské policie v Tovačově
- Dodatek č. 1 ke smlouvě o závazku veřejné služby
- Rozpočtové opatření číslo 2
- Účast obce v Programu rozvoje venkova – oprava památek místního významu
- Žádost o povolení kácení
- Nález opuštěných věcí

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Program zasedání
- Dodatek číslo 1 ke smlouvě o závazku veřejné služby
- Rozpočtové opatření číslo 2
- Účast obce ve společném projektu financovaném z Programu rozvoje venkova opatření IV. 2.1. Realizace projektů spolupráce - ochrana kulturního dědictví se záměrem opravit památky - kříž na hřbitově a sochu Panny Marie Hostýnské.
- Finanční spoluúčast na tomto projektu
- Záměr budoucího pronájmu památky za účelem opravy MAS Region Haná a MAS Prostějov - venkov
- Důvodovou zprávu projektu
- Nález opuštěných věcí - vyvěšení oznámení

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Pokácení stromu

Paní V. Bukovcová upozorňuje občany, kteří ještě nezaplatili stočné, že mohou tak učinit v úřední hodiny na Obecním úřadě.

Poznámky:

- ¹⁾ Kronika města Tovačova
- ²⁾ Jiří Rajlich: „Mustangy nad protektorátem“ - MBI
- ³⁾ František Černý: „Letecké souboje nad Hanou“
- ⁴⁾ Jiří Rajlich: „Mustangy nad protektorátem“ - MBI
- ⁵⁾ Tagesmeldung Kriminaldirektion Brünn – 25. 8. 1944
- ⁶⁾ Kronika města Tovačova
- ⁷⁾ Tagesmeldung Kriminaldirektion Brünn – 28. 8. 1944
- ⁸⁾ Jiří Rajlich: „Mustangy nad protektorátem“ - MBI
- ⁹⁾ Tagesmeldung Kriminaldirektion Brünn – 15. 9. 1944
- ¹⁰⁾ Zdeněk Klobouk, Petr Indrák: „Ještě k přeletům...“ In: Tovačovský Kamelot – číslo 3/2005
- ¹¹⁾ Jiří Rajlich: „Mustangy nad protektorátem“ - IBM
- ¹²⁾ Tagesmeldung Kriminaldirektion Brünn – 21. 10. 1944
- ¹³⁾ Jiří Rajlich: „Mustangy nad protektorátem“ - IBM
- ¹⁴⁾ Josef Bartoš : „Krutý letecký boj.“ In: Olomoucký den 22. 5. 2004
- ¹⁵⁾ Jiří Rajlich: „Mustangy nad protektorátem“ - IBM
- ¹⁶⁾ Jiří Rajlich: „Mustangy nad protektorátem“ - IBM
- ¹⁷⁾ Petr Indrák, Zdeněk Klobouk: „Klopotovice 1938 – 1945“ - In: „Aby nebyli zapomenuti“ – Mikroregion Střední Haná 2005
- ¹⁸⁾ Petr Indrák, Zdeněk Klobouk: „Klopotovice 1938 – 1945“ - In: „Aby nebyli zapomenuti“ - Mikroregion Střední Haná - 2005
- ¹⁹⁾ Záznam vzpomínek – Rudolf Kaňovský – Archiv Lopotníku
- ²⁰⁾ Vlastimil Schildberger sen. – „Sdělení...“ – Archiv Lopotníku

Vysvětlivky

FLAK – Flugzeug Abwehr Kanone (protiletecký kanón) měl největší respekt – univerzální dělo ráže 88 mm

Gross Tychow – dnes Tychowo, obec na území Západního Pomořanska v polském vojvodství Koszalin.

Letiště Prostějov – od roku 1927 letecké učiliště. V průběhu 2. svět. války na letišti umístěny německé školní jednotky. Nejprve (FAR – 43) Fliegerausbildungsregiment, později zde působila Flugzeugführerschule FFS A/B 71 Prossnitz. V závěru války zde byly umístěny bojové jednotky I/JG 52 „Pik As“ Stab. a II/JG 77 a také 4NJG 100

Letiště Stíchovice – výstavba zahájena v listopadu 1933. Nové letiště se nazývalo „Letiště Prostějov II“ (Stíchovice) a letecký provoz na něm byl zahájen 1. července 1937

Messerschmitt Me 323 „Gigant“ – první vzlet čtyřmotorové verze se uskutečnil 21. 4. 1941, verze se šesti motory poprvé vzlétla v březnu 1942. V letech 1942 – 1944 postaveno více než 150 ks tohoto typu. S rozpětím křidel 55 m byl „Gigant“ jedním z největších letadel v té době. Unesl dvě tuny užitečného nákladu, byl schopen přepravit náklad nákladního vagónu, nebo 130 mužů s plnou výzbrojí. V sanitní verzi 60 ležících zraněných. Vzletová dráha plně naloženého letounu byla 800 m.

STALAG – německý tábor zajatých příslušníků spojeneckého letectva tzv. POW (Prisoner of War – válečný zajatec).

Prameny a literatura

Hlášení četnické stanice v Tovačově – 26.7.1944, 13.9.1944,

Kronika obce Klopotovice

Kronika města Tovačova

Moravský zemský archiv v Brně

Státní okresní archiv v Přerově

Archiv Lopotníku

527 bombardovacích a 300 stíhacích letadel nad hornoslezské rafinerie. Vzhledem k probíhající německé ofenzivě v Ardenách a tlaku na východní frontě se nepředpokládala větší opozice německých stíhačů. Skutečnost však byla zcela jiná. Navzdory nepříznivému počasí a husté oblačnosti se 17. prosince Reichsverteidigung vzbouřila k veliké obranné akci a to největší od měsíce září. Tomu pak také následně odpovídal rozsah ztrát na obou stranách. Nikdo ovšem dopředu netušil, že vše bude zapláceno ztrátou celkem 67 letadel a 222 letců obou bojujících stran. - ¹³⁾

Po zjištění situace odstartovala proti Američanům německá eskadra asi 300 stíhacích letounů. - ¹⁴⁾ K prvnímu úderu došlo kolem 11,50 hod mezi Olomoucí – Prostějovem a Přerovem. Terčem se stal především svaz Liberatorů 49 BW mířící k Odertalu. Němečtí stíhači nárokovali po boji dohromady 33 sestřelených Liberatorů, dva Lightniny a dva Mustangy. Skutečné ztráty však činily „pouhých“ 25 strojů, z toho 18 Liberatorů, 1 Fortress, 4 Lightniny a dva Mustangy. Téměř polovina z nich dopadla na zmrzlou moravskou zemi. - ¹⁵⁾

U **Troubek** se zřítily na zmrzlou zemi hořící trosky stroje B-21 J 4441016 („35“) od 765 squadrony 464 BG. Po útoku stíhačů stroj začal hořet, po následné ztrátě kusu pravé poloviny křídla se dostal do vývrtky a poté vybuchl ve vzduchu. Osádku exploze vymrštila ven do zimního chladu, ale jen čtyřem mužům se podařilo zachránit se na padácích. Zbylým šesti včetně kapitána 2/Lt Thomase K. Westa to již dopráno nebylo, našli je mrtvé poblíže vraku letadla.

U obce **Kokory** se kolem 12,00 hod zřítil hořící B-24 J 4251319 („69“) od 767. squadrony 461 BG. Flak mu nejprve vyřadil u chodu jeden z motorů, zasáhl stanoviště radisty a přerušil vnitřní spojení. Následným útokem pětice Fw 190 bylo jeho neštěstí dokonáno. Osádka hořícího Liberatoru začala vyskakovat na padácích, na což ovšem třem zraněným mužům již nezbyl čas. Osm mužů v čele s kapitánem 2/Lt Frederickem B. Capalbem bylo šťastnějších, na padácích se snesli – ovšem do zajetí. Tomu, ale unikl jeden, který se až do konce války skrýval. - ¹⁶⁾ Zajetí se vyhnul člen posádky, který dopadl poblíže zničeného Liberatoru „35“ a byl omylem počítán k posádce stroje, který dopadl u Troubek. Byl to Corporal (desátník) Frederick W. Hughes jež byl schován a přežil v úkrytu u hajného Jakubčíka v Trní a později také v cukrovaru v Brodce u Přerova. - ¹⁷⁾ Zajetí se nevyhnul další člen osádky Liberatoru „69“ **Cpl. Donald H. Robinson**, který seskočil padákem a dopadl na území katastru obce **Klopotovice** v polní trati Rybníky. Po náležitém pohoštění v obci byl odvezen na četnickou stanici do Tovačova. Když ho na bryčce odvážel do Tovačova Jan Kohn zrovna šel pohřební průvod se zesnulou Marií Trávníčkovou (* 11.9.1932) z Klopotovic. - ¹⁸⁾ Na dobu příchodu tohoto člena osádky na četnickou stanici v Tovačově vzpomíná ing. Rudolf Kaňovský z Tovačova: „Onoho 17. prosince 1944 byl chladný a mlhavý den. Nějakou dobu před polednem bylo slyšet letadla letící z Itálie na Horní Slezsko. To byl ostatně každodenní jev. Asi tak v poledne se hluk značně zvýšil a bylo jasno, že došlo k leteckému souboji. Asi po druhé hodině se roznesla zpráva, že jsou na četnické stanici nějací američtí letci. Mně samotného oslovil tehdejší městský policajt pan Škobrtal, abych tlumočil. Tak jsem tam zašel a myslím, že tam byli čtyři letci. Chatrnou angličtinou jsem zodpověděl na jejich otázky hlavně, že spadli za německou frontovou linií a že oni asi půjdou do zajateckého tábora. Ono celkem bylo dost překerní se do toho míchat, protože to byla záležitost německé vojenské policie. Tak jsem raději odešel a na schodech jsem už vojenskou policii potkal. Být uvnitř jistě by se mně zeptali co tam dělám. Tak jsem odešel a tehdy přijel na bryčce z Klopotovic nějaký další americký letec.“ - ¹⁹⁾ Po předběžném výslechu byl **Cpl. Donald H. Robinson**, který byl jedenáctým členem osádky a byl vojenským fotografem, odvezen a předán německým orgánům. Tito ho převezli nejprve do Přerova, poté do Olomouce a přes Brno a Vídeň do Frankfurtu nad Mohanem, kde se nacházelo výslechové středisko německé Luftwafe. Pak strávil zbytek války v zajateckém táboře STALAG LW IV v Gross Tychow v východním Prusku. Po válce se vrátil do USA. - ²⁰⁾

Místní akční skupina Prostějov venkov o.p.s.

je venkovský svazek obcí z Hané v jižní části Olomouckého kraje. Svým tvarem připomíná půlměsíc, který z jihovýchodní strany obepíná město Prostějov. Místní akční skupina vznikla seskupením 18-ti obcí, když k mikroregionu Prostějov – venkov (ten čítal 7 obcí) přistoupily další obce. Společnost byla zapsána u Krajského soudu v Brně 3. 6. 2006. Donedávna měla skupina 18 obcí (Alojzov, Bedihošť, Biskupice, Bystročice, Čehovice, Dětkovice, Hrubčice, Klenovice na Hané, Klopotovice, Kralice na Hané, Mostkovice, Myslejšovice, Seloutky, Skalka, Urcice, Vrbátky a Vyšovice) a 42 členů MAS – (starostové obcí, místní podnikatelé, živnostníci a občané co by zástupci neziskových organizací, spolků a zájmových sdružení) majících zájem o rozvoj regionu.

O přistoupení do MAS Prostějov venkov o.p.s. požádal v říjnu 2008 mikroregion Plumlovsko, ve kterém je (kromě Mostkovic) dalších 6 obcí: Krumsín, Ohrozim, Plumlov, Prostějovičky, Stínava a Vícov. Po schválení o přistoupení dne 21.4.2009 má MAS cca 17 777 obyvatel a zahrnuje území 24 obcí, počet členů MAS se zvýšil na 54.

Místní akční skupina MAS je zcela nový typ trojstranné vzájemné spolupráce veřejné správy, podnikatelské sféry a neziskového sektoru. Hlavním úkolem i cílem MAS je aktivizace občanů mikroregionu.

Hlavní témata, kterými se chce MAS zabývat byla stanovena na základě několikaměsíční diskuse se všemi rozhodujícími partnery ovlivňujícími rozvoj regionu Prostějov venkov. S ohledem na střednědobou strategii (sedmileté období 2007 – 2013) byly zvoleny dvě základní témata:

1) Trvale udržitelný život na venkově – zahrnuje podporu rozvoje podnikání a zvyšování zaměstnanosti, diverzifikaci zemědělských podnikatelských aktivit, zlepšování stavu životního prostředí, zlepšování technické, dopravní infrastruktury a vzhledu obcí, rozvoj lidských zdrojů a společenského, kulturního i sportovního života v obcích. Cílem je přilákat do regionu nové lidi, kteří s sebou přinesou nové myšlenky a náměty pro rozvoj.

2) Podpora zemědělského podnikání při zachování tradičního rázu krajiny – v hanáckém regionu je pochopitelný a zřejmý zájem využívat ideální podmínky pro zemědělské podnikání. S tím souvisí péče o krajinný ráz a přírodní bohatství, které patří mezi devízy regionu Prostějov – venkov.

Program LEADER

Strategický plán LEADER se týká udržitelného rozvoje regionu Prostějov - venkov. Řeší problematiku hospodářského, společenského, environmentálního a kulturního rozvoje s využitím lidských zdrojů. Prostřednictvím MAS lze čerpat prostředky Evropské unie z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Tyto prostředky budou distribuovány velmi decentralizovaně a na základě naší místní strategie – tedy podle témat, které jsme si zvolili.

FICHE 1. Modernizace zemědělských podniků

Podporu lze poskytnout na investice do techniky a technologií pro živočišnou i rostlinnou výrobu, investice do zpracování a využití pěstované i odpadní biomasy pro energetické a materiálové účely a také do techniky pro rozvoj a údržbu krajiny.

FICHE 2 : Podpora nezemědělského podnikání

Opatření 2: **Diverzifikace činností nezemědělské povahy, pracovní příležitosti** - podporu lze poskytnout na stavební obnovu, případně na výstavbu a účelem diverzifikace nezemědělských aktivit je výstavba zařízení na využití biomasy a bioplynu aj.

FICHE 3 : **Podmínky růstu a kvalita života na venkově** – zahrnuje čtyři opatření: Obnova a rozvoj vesnice, Občanské vybavení a služby, Přírodní dědictví venkova, Kulturní dědictví venkova.

Podporu lze poskytnout na obnovu návsi a ulic, chodníků, hřišť a sportovišť, obnovu místních komunikací, na společenské, spolkové, kulturní a církevní aktivity, projekty cestovního ruchu, osvětové a propagační materiály v chráněných lokalitách, obnovu památek na venkově aj.

Žádost do programu LEADER byla podána 24. 10. 2008 na centrální pracoviště Státního zemědělského intervenčního fondu v Praze a počátkem dubna 2009 jsme byli zařazeni do tohoto programu. Částka schválená ministerstvem zemědělství pro rok 2009 pro naši MAS je 7 540 000 Kč. Tyto finanční prostředky bude přidělovat výběrová komise jednotlivým projektům podaným na základě Výzvy k podávání projektů v druhé polovině tohoto roku. Projekty musí být v souladu se schváleným strategickým plánem LEADER místní akční skupiny a příslušnými podmínkami Programu rozvoje venkova.

K událostem před 65 lety, aneb když na Hané padaly bomby

Tak jak se k nám přibližovala fronta ve druhé polovině roku 1944 a s ní také se blížil konec vysněné „tisíceléte německé říše“ tak se stále častěji ozývalo z rádia hlášení: „**Achtung, achtung, die luftage meldung...**“ Dne 3. července 1944 osvobodila sovětská vojska Minsk a 17. července již překročila Rudá armáda Západní Bug a začala osvobozovat Polsko.

Stále častější pak bylo přelétávání spojeneckých letadel, vysílaných tehdy už z jižní Itálie nad průmyslová střediska v horním Slezsku – Blechhammer (Blachownia Śląska) a Odertal (Zdzieszowice). Zpočátku bylo slyšet jen hukot letadel kdesi vysoko nad námi a občas poletovaly ve vzduchu stříbrné pásky, které shazovala letadla s úkolem rušit německou hlásonou službu. Občas se také našla shozená pomocná nádrž z hliníku se zbytky leteckého benzínu.

Od konce **června 1944** operovala nad územím Moravy – v noci 205. bombardovací skupina královského letectva (RAF) a ve dne bombardovací svazy 15. letecké armády USA (USA Air Force).

První bomby dopadly **7. července 1944** na území tovačovského katastru (v trati Kopánka u dvora v Trní) a bylo jich hned sedm.⁻¹⁾

25. srpna 1944 v 10,28 hod se poprvé ozvaly sirény v Prostějově a krátce po 11,00 hod za krásného letního dne začal svaz 71 Liberatorů 55. BW útočit na prostějovské letiště, kde se nacházela základna německé Luftwafe L / SG 152. Přimo nad námi se pokusily čelit náletu pouze Focke Wulfy Fw 190, kterým se podařilo vzlétnout z letiště v Prostějově. V průběhu pouhé hodiny američtí letci nárokovali v prostoru od Prostějova po Brno celkem 10 jistých sestřelů. Sami z boje vyvázli beze ztrát. Sestřelená letadla patřící k základně L(SG 152 dopadla v prostoru od Šumperka po Třebíč /Bedihošť, Slatinice, Výšovice, Čehovice, Ivančice, Štěpánov, Přáslavice, Bílovice, Moravské Prusy). Mimo toho byly ztráty Luftwafe značné také na letištní ploše - bylo zde zničeno 10 dalších Fw 190, 3 cvičná Arada a poškozeny další stroje.⁻²⁾ Prostějovské letiště mělo za náletu 9 mrtvých, z toho sedm vojáků.⁻³⁾ Samotná plocha letiště byla však díky travnatému povrchu rychle upravena. Německé protiletadlové dělostřelectvo (tzv. Flaky) začalo svou palebnou přehradu příliš pozdě. Náletem byl zničen hangár, který shořel. Správní budova letiště nebyla poškozena. Samotné město Prostějov nebylo napadeno. Spojenecká letadla odhodila prázdné pomocné nádrže – nad Tovačovem to bylo 161 ks a nad Ivaní 12 ks nádrží.⁻⁴⁾

Tentýž den ohlásila letecký poplach také siréna v **Tovačově**. Nikdo neměl ani zdaleka tušení co všechno bude následovat. Okolo 11,15 hod došlo k přeletu asi sedmi vln amerických letadel ze severovýchodu na západ (Přerov – Prostějov) nad katastrálním územím Tovačova, Oplocan a Ivaně. Okolo 11,45 hod přelétala další vlna asi 9 letadel ze stejného směru. Tato byla pronásledována 4 německými letadly. Nad Tovačovem –

Annínem a Ivaní došlo mezi německými a americkými čtyřmotorovými letadly k boji ve výšce 1 200 m. Během boje se americká letadla rozdvojila – jedna část odletěla směrem na Prostějov a druhá pronásledovaná německými letadly svrhla bomby střední velikosti většinou do polí katastrů Tovačova, Oplocan a Ivaně. Bomby byly o váze 100 až 200 kg a spadlo jich 81. Poslední dopadla asi 60 m od školy v Ivaní. Ve škole byla rozbita všechna okna a bomba vytvořila kráter 7 m hluboký a 13 m široký. V Tovarově - Anníně bylo poškozeno 12 domů z toho 4 těžce. Dráha Tovačov – Kojetín byla poškozena a provoz na ní zastaven na 4 hod. Leteckým útokem byla zraněna jedna osoba (Vincencie Nováková z Oplocan číslo 90). Zabít nebyl nikdo. Celková škoda na domech a polích byla odhadnuta na 500 000 korun.⁻⁵⁾

Devět bomb dopadlo tehdy do Skašova, rozbity silnice do Oplocan a Lobodic. U Náklá vyhozena železniční trať a zachycen jihovýchodní okraj Annína a poškozeny domy číslo – 18,19,20,58,61,62,67,70,71,76,90 a úplně zpusťošěn dům Jana Nováka. Socha sv. Josefa rozmetána, hlava se našla až za zdí cukrovaru, tři silné Lípy u sochy byly zničeny.⁻⁶⁾

V neděli **27. srpna 1944** se letadla Spojenců objevila nad letištěm u **Stichovic**. Letadla 15. letecké armády prováděla nálet na hornoslezské rafinerie v Blechhammeru. Ještě při letu k tomuto cíli se od svazu oddělilo několik amerických stíhaček, které mezi 11,45 a 12,00 hod napadly letiště Prostějov – Stichovice a Kostelec na Haně. Při útoku na letiště Stichovice byly střelbou z palubních zbraní zraněni – 1 osoba smrtelně a 2 těžce. Z letadel byly svrženy cisterny a letáky.⁻⁷⁾ Bilance útoku toho dne činila 9 zničených a 3 poškozené Fw 190 Z-8 od bitevní skupiny III/SG 151, jež se nakrátko přesunula na Moravu ze své těžce poškozené základny v Pardubicích. Ve Stichovicích Němci přišli o dva zničené stroje typu Messerschmitt Me 323 Gigant.⁻⁸⁾

A **13. září 1944** už to také postihlo **Klopotovice**. V 11,15 hod. přeletěla letecká skupina Spojenců směrem od severu k jihozápadu (Olomouc – Kroměříž) při čemž byly svrženy dvě trřaskavé bomby na severní část obce. Bomby o váze 100 až 200 kg dopadly z části na cestu a zčásti na stodolu Josefa Bělky (číslo 17). Explose zničila stodolu Josefa Bělky a poškodila stodolu Josefa Krátkého (číslo 18). Zničeny byly stroje ve stodole Josefa Bělky.

Škoda odhadována na 300 000 korun.⁻⁹⁾ Po bombě jež dopadla na cestu zůstal kráter hluboký 8 m a široký 10 metrů.

„Tento den je z těch nemnoha dnů, na které se nezapomíná po celý život. Vyučování nám skončilo v 11,00 hod. Spolu se svým spolužákem Ladislavem Krátkým jsme po odchodu ze školy šli k nim domů (číslo 18) s tím, že já jako obvykle budu pokračovat přes jejich dvůr a zahradu v cestě domů (číslo 62). Zastavilo nás dunění letadel a pohled na jasnou oblohu, kde se vysoko nad námi třpytila stříbrná letadla. Byl to pro nás stále úchvatný pohled, chvíli jsme tedy postáli na zahradě a obdivovali letící stroje. V tom najednou zaznělo svištění něčeho prudce letícího k zemi. V tu chvíli jsme byli vzdáleni od místa dopadu bomb snad nějakých 60 m. Na nic nečekajíc rychle jsme přeběhli přes dvůr a ukryli se ve sklepě. Po chvíli nám to, ale nedalo a tak jsme opatrně vyšli ze sklepa zjistit cože se to stalo. Všude byla mračna prachu a v tom se ozvala další rána – dopadla ta druhá bomba. Dodnes jsem přesvědčen, že můj život zachránil jen pohled na letící letadla, vždyť nebyť toho zdržení nacházel bych se v době dopadu bomb někde velice blízko, na cestě k domovu jsem musel projít místem dopadu bomb. Dodnes mám uschovány střepiny bomb jako upomínku na tuto neradostnou událost. (Z. Klobouk).⁻¹⁰⁾

17. října 1944 se přes Moravu do jižní Itálie vracely formace od 5 BW z dalšího náletu na Blechhammer.⁻¹¹⁾ V 11,45 hod letadla této skupiny shodila dvě trřistivé bomby 200 m jihozápadně od **Klopotovic** na zahradu Aloise Mězla, kde se nacházela farma chovu stříbrných lišek a také ovocné stromoví. Poškozen byl také dům stojící na zahradě.⁻¹²⁾

A vůbec největší letecký souboj s největšími ztrátami na obou stranách se odehrával nad Hanou **17. prosince 1944**. Američané od 15. letecké armády tehdy vyslali celkem